

[Forsvarsministeren]

kan eventuelt være at foretage de særlige ting, der måtte være tale om i en sådan situation, og dermed indøve hos de værnepligtige og hos andre inden for kasernens område, hvad de har med at gøre, og hvad de ikke har med at gøre. Det er det, der er sket i denne forbindelse her. Man kan lide det eller lade være, men realistiske øvelser er nu ikke noget helt dårligt grundlag for at lære de værnepligtige, at de ikke har noget at gøre med at bekæmpe fredsdemonstrationer el. lign. De skal alene holde sig til det, der sker i forbindelse med indgangen til en kaserne eller hegnet omkring en kaserne.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Jeg vil gerne spørge, om ministeren ikke kan bekræfte, at disse værnepligtige i civilt tøj blev sendt uden for kasernens område for dér at deltage i en øvelse, der vedrørte fredsdemonstrationer.

Forsvarsministeren (Søgaard):

Jo, det er korrekt, men det var netop for at indøve, at de intet havde at gøre med den situation. Der skete nemlig samtidig en tilkaldelse af politi til at klare den del af affæren, og resten skulle de altså afvente inden for hegnet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 548

8) Til *forsvarsministeren* af:

Pelle Voigt (SF):

»Agter ministeren (evt. med krav om fortrolighed) at fremlægge den egentlige tekst til aftalen om NATO-forstærkninger for forsvarsudvalgets medlemmer, så medlemmerne har andet at henholde sig til end det fremlagte begrænsede referat af aftalen?«

Skriftlig begrundelse

Tilsyneladende har ingen uden for regeringens kreds set hverken SACEURs oprindelige forstærkningstilbud eller den egentlige aftale, som nu synes på vej til at blive indgået. Hvad der kan vække særlig undren, er, at heller ingen af dem, som uden for regeringens kreds har godkendt aftalen, kender dens

ordlyd. Således synes hverken forligspartierne eller den socialdemokratiske folketingsgruppe at have fået teksten at se. Det virker ikke rimeligt, at nogen skulle kunne godkende en aftale, de end ikke har set. Men det bliver de impliceredes egen sag. Tilbage står, at i det mindste folketingets forsvarsudvalg må have krav på at kende aftalen ikke blot fra et referat, hvis omfang og korrekthed man uden at kende aftalen kun kan gisne om.

Pelle Voigt (SF):

Det er ikke nogen hemmelighed, at vi har været stærkt utilfredse med proceduren omkring spørgsmålet om fremlæggelsen af den forstærkningsplan, som regeringen modtog fra SACEUR, og at vi stadig er utilfredse, hvilket formentlig også vil fremgå af forespørgselsdebatten i morgen.

Men jeg vil gerne spørge ministeren, om vi dog i det mindste ikke kunne få denne plan, denne aftale, at se, sådan som den faktisk foreligger, og ikke, som det nævnes i spørgsmålet, blot det referat af aftalen, som der er tale om.

Forsvarsministeren (Søgaard):

Jeg må først rette en misforståelse, idet spørgeren tilsyneladende går ud fra, at der foreligger en aftale om NATO-forstærkninger. Det gør der ikke. Forholdet er det, at NATOs øverstkommanderende for de allierede styrker i Europa har udarbejdet en plan over anvendelsen af forstærkningsstyrker. Denne plan er tilsendt de NATO-lande, som eventuelt kan modtage forstærkninger, og dem, der kan afgive forstærkninger. Denne plan har regeringen altså godkendt for Danmarks vedkommende, idet der er tale om en naturlig videreførelse af de forstærkningsmuligheder, der har eksisteret gennem mange år. Vi har ikke derved på forhånd forpligtet os til at modtage allierede styrker.

Med hensyn til fremlæggelse af planen har regeringen, som hr. Pelle Voigt ved, orienteret både forsvarsudvalget og det udenrigspolitiske nævn om det for Danmark relevante indhold, og disse orienteringer har været udførlige. Jeg ser ikke, at der skulle være noget reelt behov for at fremlægge selve SACEURs plan, som i øvrigt – det må jeg understrege – er klassificeret »Hemmelig«, og som også